

blev expederet ud af Udvalget, for at den kunde faae Lovskraft inden det paagjældende Postaaars Begyndelse. Jeg tror derfor, at den Vnndring, som ved Postloven blev indført i den oprindelige Retsbetjents lønningslov, ikke var fuldstændig overbeiet. Dersom man vil blive ved den Betragtning, som var Grundlaget for Fastsættelsen af Retsbetjentenes Lønninger, at de saavidt muligt skulde have et Bederlag, som hverken var mere eller mindre end deres Udlæg, saa er den Godtgjorelsesmaade, som nu er foreslaaet i § 6, den ene rette. Nu er jo heldigvis den uheldige Side af Brevbæringen for Retsbetjente bleven affasset, og derfor tror jeg, at Thinget vil handle rigtigt i at fuldstændiggjøre den Maade, hvorpaa Retsbetjentene faae deres Portoudgifter godtgjort, hvilket upaatvivlelig alene kan gøres derved, at § 6 bliver vedtagen.

S. Jørgensen: Striden i Udvalget har ikke dreiet sig om, at Flertallet ikke ønskede, at Embedsmændene skulde have fuldstændig Bederlag for deres Portoudlæg, men den har kun dreiet sig om, hvorvidt Portoudgifterne ligesom hidtil skulde kontrolleres, eller om Rigsdagen skulde opgibe denne Kontrol. Jeg kan egentlig ikke indse, hvorfor den høitærede Minister holder saa haardnakket paa, at Embedsmændene skulde have deres Portoudgifter betalte efter Regning. Det forekommer mig, at der ikke kan være anden Mening heri end den, at man ligesom vil drive en Nale ind, at man vil søge at faae Kontorholdsudgifterne til Embedsmændene unddragne Kontrol, thi hvorfor er den høitærede Minister ellers ikke fremkommen med Forslag om, at de ogsaa skulde have Udgifterne til Sldebrændsel, Belysning osv. godtgjorte efter Regning? Kan Rigsdagen virkelig sidde her og bestemme, hvor Meget en Embedsmand i endel Aar kan benytte til Sldebrændsel eller Belysning? Jeg er overbevist om, at dette kunne vi ligesaa lidt gøre, som vi kunne gøre det med Hensyn til Portoudgifterne, og naar vi opgiver det ene, saa vil Følgen deraf blive den, at vi ogsaa maa opgibe det Andet. Hvorfor er Ministeren ikke fremkommen med Forslag om, at Embedsmændene skulde have deres Protokoller betalte efter Regning? Kunne vi sidde her i Rigsdagen og bestemme nøiagtigt for en Del Aar, hvormange Protokoller de skulde bruge, og hvad disse ville koste? Hvorfor er den høitærede Minister ikke kommet med Forslag om, at de skulde have deres Extrafriveri betalt efter Regning? Kunne vi sidde her og bestemme dette nøiagtigt? Er Sagen ikke den, at, naar de faae for Lidt paa

den ene Post, kunne de maasse faae for Meget paa den anden Post, og da Kontorholdsudgifterne jo skulde undertastes en Revision engang imellem, saa kan man jo erindre dette? Nei, Meningen er ingenlunde den, at man vil spare paa Portoudgifterne, men kun den, at man vil se, om de i Virkeligheden ikke benytte uforholdsmæssig store Portoudgifter. Jeg har tidligere set, at det har været Tilfældet, at en enkelt Embedsmand brugte uforholdsmæssigt Meget til Portoudgifter, hvilket foraarjagede, at vi nedsatte Beløbet en Smule, og jeg tror, det vil være rigtigt, at Embedsmændene vide, at de ere underkastede Kontrol ogsaa med Hensyn til disse Udgifter. De ærede Medlemmer, som ønskede, at Kontorholdsudgifterne skulde betales efter Regning for Fremtiden, skulde stemme for den høitærede Ministers Forslag, hvorimod de Medlemmer, som ønskede, at vi dog skulde føre nogen Kontrol hermed, skulde stemme for Flertallets Forslag. Sagen er jo den, at, naar vi engang komme ud paa Glidebanen, saa kunne vi ikke standse, thi som alt antydet, det er en Selvfølge, at vi lige saa lidt med Hensyn til Brændsel og den Slags Ting som med Hensyn til Portoudgifter kunne bestemme, hvor Meget der skal bruges, og den høitærede Minister har jo ogsaa ifjor erklæret, at Udvalget aldrig har vist sig karrigt i saa Henseende. Jeg er derfor vedblivende stemt for, at Embedsmændene ogsaa paa dette Punkt komme til at staa under Rigsdagens Kontrol ligesom paa de andre Punkter.

Justitsministeren (M. L. Lemann): Skjøndt denne Sag saa ofte har været debatteret her, at jeg næsten anser det for overskødigt atter at komme tilbage til de saa ofte gjentagne Grunde, finder jeg mig dog foranlediget til i Anledning af den sidste ærede Talers Uttring at minde om, at det jo ikke er noget nyt Paafund af mig, at Portoudgifterne skulde godtgøres efter Regning og forsaavidt godtgøres efter et andet Princip end de andre Kontorholdsudgifter. De ærede Medlemmer maa jo erindre, at dengang Retsbetjentene blev sat paa fast Lønning ved Loven af 19de Februar 1861, da var det Reglen, at de fik Portoudgifterne godtgjorte efter Regning, skjøndt det øvrige Kontorhold bliver godtgjort ved et Skjøn, der var lagt til Grund for Kontorholdsloven; det var Reglen, og saaledes vedblev det at være indtil Aaret 1871, saa var det først, at der ved Postloven blev gjort den Forandring, at Portoen skulde drages ind med under Kontorholdet og ikke længere godtgøres efter Regning. Det var først ved Postloven, at denne Forandring i den oprindelige Ordning blev gjort. Det, som